

DISCURS DEL PRESIDENT MONTILLA EN LA INAUGURACIÓ DEL 2N
CONGRÉS DEL TERCER SECTOR SOCIAL DE CATALUNYA

Barcelona, 26/03/2009

Molt bon dia a tothom...

I moltes gràcies a la Taula d'entitats del Tercer Sector Social de Catalunya per haver-me convidat a participar en aquesta jornada inaugural del 2n Congrés.

És una satisfacció compartir amb vostès, com ja hem fet en altres moments, un espai per a les reflexions, les inquietuds i les propostes sobre com abordar un treball ingent i d'un altíssim valor humà, relacionat amb la nostra societat.

Un treball que vostès i milers de professionals i voluntaris, duen a terme, sobre la base d'uns determinats valors.

-Que inclouen el compromís amb els sectors i col·lectius més vulnerables de la societat,

-Que es caracteritza per la seva proximitat amb les situacions d'exclusió social,

-I pel seu paper actiu en la identificació de noves demandes i necessitats.

Em sento especialment complagut de veure com la iniciativa que vaig conèixer ara fa dos anys, ha tingut continuïtat i, el més important de tot, té futur.

Aquesta continuïtat és el reflex de la molta i bona feina que fa la Taula del Tercer Sector i, sobretot, de la seva rellevància creixent en tant que interlocutor social.

Durant els últims anys, el sector ha guanyat visibilitat, personalitat i reconeixement com a prestador de serveis.

És cert que han estat anys de bonança durant els quals ha estat possible plantejar objectius ambiciosos i reivindicacions històriques en relació amb l'anomenat quart pilar de l'Estat del Benestar.

En poc temps, però, les coses han canviat molt. La difícil conjuntura econòmica i els problemes socials que d'aquesta se'n deriven, generaran unes dificultats no previstes per fer front als reptes que s'havien plantejat.

Però és ara, precisament quan cal donar la cara, quan cal demostrar el sentit dels compromisos, personals, cívics i institucionals en relació amb els més desfavorits.

El treball i l'aportació de les entitats del Tercer Sector Social són avui i seran els propers anys més necessaris, quantitativament i qualitativament, que mai.

Però no estan sols, no estaran sols en aquest esforç. No només per la responsabilitat general del Govern de tenir cura de tots els membres de la societat, i molt especialment d'aquells que es troben en una situació de fragilitat. No només per aquesta raó...

També perquè el Govern actua des del convenciment que vostès representen un sector clau per a l'assoliment d'una Catalunya més inclusiva i cohesionada.

Sense vostès no seria lògic ni seria possible garantir la cohesió del nostre país.

És per això que una de les primeres mesures del Govern d'Entesa va ser la Llei de Serveis Socials.

I que, malgrat totes les dificultats, s'està treballant amb el màxim esforç pel desplegament de la Llei de la Dependència.

Garantir que totes les persones que viuen a Catalunya, ho puguin fer amb dignitat, segueix essent un objectiu prioritari, que no abandonarem.

El Govern treballa també en l'elaboració de la Llei pels Drets i Oportunitats de la Infància i l'Adolescència, que, juntament amb la gent gran, és un dels col·lectius més fràgils de la societat.

En relació amb el que avui ens convoca, el Govern ja ha aprovat el Pla Nacional d'Associacionisme i Voluntariat. I, tal com em vaig comprometre, en aquest mateix escenari ara fa dos anys, també hem aprovat el Pla de Suport al Tercer Sector Social.

Estem travessant una època de dificultats, però malgrat això, el Govern no deixarà d'invertir els recursos necessaris per a l'acompliment del Pla.

Perquè tot i disposar de menys recursos, som conscients, com deia fa un moment, que les necessitats són més grans.

Perquè no només ha augmentat el nombre de persones que necessiten ajuda, sinó que en molts indrets de Catalunya han ressorgit problemes que gairebé estaven oblidats.

Fa unes setmanes vàrem saber reaccionar tots (govern, partits polítics i entitats), perquè les ONG's catalanes puguin seguir accedint als ajuts provinents del 0,7% de l'IRPF.

Gràcies a la unió i la col.laboració de grups parlamentaris i societat civil, ens n'hem sortit amb èxit.

Ara, però, ens queden altres fronts oberts: Comparteixo amb vostès l'objectiu d'aconseguir un tram autonòmic del 50% de la recaptació del 0,7% de l'IRPF i que la Generalitat pugui fer una convocatòria específica per a les entitats i programes socials de Catalunya.

També hem de treballar, de manera conjunta amb el Ministeri de Treball i Immigració per reduir al màxim l'impacte de la disminució dels fons d'immigració.

Les aules d'acollida, els plans d'entorn, i les classes de llengües per a estrangers són molt necessàries, perquè faciliten la integració de les persones nouvingudes i la cohesió social.

Compto amb la sensibilitat del ministre -i abans alcalde d'aquesta ciutat- per aconseguir aquest objectiu.

Les necessitats que cal atendre són creixents. I la crisi econòmica les aguditza encara més.

Perquè creix el nombre de persones en situació d'atur perquè hi ha empreses que tanquen, o ajusten les plantilles, i es fa més difícil, per tant, trobar un treball alternatiu.

Com a conseqüència de tot plegat creix també la precarietat econòmica de moltes famílies.

El Govern està fent un esforç per donar resposta a totes les sol·licituds d'ajut. Però no és fàcil. Per això som tan exigents en la negociació del nou sistema de finançament: perquè el destí prioritari dels recursos que obtinguem seran les polítiques socials que la Generalitat impulsa.

Tal com hem fet amb altres sectors, el Govern treballa per solucionar alguns dels problemes derivats de la crisi i que afecten més directament al Tercer Sector.

A tall d'exemple, els puc avançar que estem treballant en la Llei de Contractes catalana, i que estem revisant com millorar les clàusules socials.

Volem afavorir la seva consolidació, perquè un Tercer Sector més fort, a part de ser més capaç de superar -a nivell intern- la crisi, també serà capaç de donar una resposta més eficient i més ràpida a les necessitats que estan sorgint arreu de la societat catalana.

Per això trobo un encert que en aquest segon Congrés es tracti, també, del desenvolupament dels equips humans o la gestió de les entitats.

D'altra banda, en els moments especialment complicats cal una major eficiència en la gestió i cal també decidir quines actuacions es prioritzen i, per tant, quines s'han de posposar, per importants que siguin.

El Govern també haurà de prioritzar i assumir els costos d'ajornar o alentir actuacions en les quals s'han esmerçat esforços i s'han dipositat il·lusions.

Els propers mesos caldrà prendre decisions que no agradaran a tothom. Però és en moments de crisi quan cal saber distingir entre l'important i el convenient.

Ara bé: vull que sàpiguen que, malgrat les dificultats, la inclusió i la cohesió social continuarà sent una de les nostres prioritats.

I que, malgrat la profunditat de la crisi, malgrat les dificultats econòmiques i pressupostàries, malgrat els problemes de finançament, el nostre compromís, el compromís d'aquest Govern, segueix ferm. I que treballarem incansablement perquè ningú no deixi de tenir cobertes les seves necessitats essencials i bàsiques.

Però que, per aconseguir que ningú no quedi enrere, necessitarem l'acció concertada i corresponsable de tots els nivells de govern, de l'administració i les entitats del Tercer Sector; i la col·laboració de la societat.

Ja he dit en altres ocasions i aquí ho puc repetir amb més sentit que enlloc, que aquesta crisi exigirà un plus de solidaritat de tots nosaltres.

En el marc d'aquest esforç corresponsable...

- Cal, en primer lloc, treballar al costat de tots els ajuntaments de Catalunya, coordinant les accions de l'administració de la Generalitat amb les dels governs locals.

- I, en segon lloc, cal una especial col.laboració amb la societat civil i, molt particularment, amb el tercer sector.

Vaig acabant:

No hi ha dubte que Govern i Tercer Sector tenim molta feina a fer; un treball conjunt que serà essencial per superar, tan aviat com sigui possible, el moment actual de dificultats, per millorar el conjunt de prestacions reconegudes a la nostra societat.

Confio plenament en vostès i en la feina de les entitats que vostès representen. De la mateixa manera que confio en la capacitat d'aquest país per superar aquests moments complicats.

Permetin-me encara una reflexió final, que ja he fet en algun altre escenari:

Un cop superada la crisi i a mesura que es vagi recuperant la situació econòmica, serà necessari obrir, sense presses, un període de reflexió sobre les condicions necessàries per poder mantenir al nivell actual el model d'Estat de Benestar, especialment pel que fa referència a àmbits com l'educació, la sanitat i els serveis socials.

Caldrà assegurar que la nostra societat, amb l'esforç fiscal i econòmic de tots, millorant tant com sigui possible l'eficiència, és capaç de tenir un sistema de prestacions de caràcter social que sigui sostenible i viable econòmicament.

Ara i en el futur. Caldrà assegurar que som capaços, en definitiva, de deixar als nostres fills i néts un país econòmicament, físicament, ambientalment i socialment possible, sense hipoteques que, a la llarga, el facin inviable.

Estic segur de poder compartir amb la majoria de vostès aquesta doble mirada, atenta a les exigències del moment present, però conscient alhora de les esperances que hem de projectar en el nostre futur col·lectiu.

I res més: els desitjo una bona feina aquests dos dies de congrés. La societat i el Govern de Catalunya confien en vostès i esperen molt del seu treball. Moltes gràcies.